

Δώδεκα εικόνες από έναν χειμώνα που ακόμα δεν ξέρω αν πρέπει να θυμόμαστε ή αν θα είναι καλύτερα να ξεχάσουμε. Σαν μην αρκούσε η δική μου σύγχυση ήρθε η απάντηση γνωστού τινός, όπου στο καθημερινό ερώ τημα (μου):

«τι κάνεις;»

απάντησε με τρόπο ασυνήθιστα ποιητικό:

«Προσπαθώ να χωρέσω ένα ποτάμι δουλειάς σε ένα ποτήρι αντοχής και χρόνου.»

Κι επειδή είναι κάποιος που εκτιμώ, τον οποίον επιπλέον θεωρώ αδικημένο, άτυχο και ταλαιπωρημένο, αφού ελάχιστο προσωπικό φταιξιμό τον βαραίνει, για ότι του έχει συμβεί, θεώρησα ότι τα λόγια του προσπαθούσαν να ισορροπήσουν και να χαμογελάσουν πάνω από ένα χάος απαισιοδοξίας.

Στο ίδιο περίπου μοτίβο, κινούνται οι εικόνες που έπονται. Τέσσερις εικόνες από τον κάθε χειμερινό μήνα της φετεινής σεζόν, τοποθετημένες με χρονολογική σειρά, σύνολο μια ντουζίνα, μαζί με τις ερμηνείες τους.

Απόπειρα ισορροπίας, σε έναν τόπο που αιωρείται εδώ και χρόνια πάνω από ένα πειραματικό πολεμικό πεδίο, τώρα που ο Μάρτης πλησιάζει, η μέρα μεγαλώνει και τα πρώτα όχι και τόσο δειλά δείγματα μιας, ολότελα απρόβλεπτης, άνοιξης πυκνώνουν.

Δεκέμβριος (5)

Ο ήλιος δύει πίσω από τους ορεινούς όγκους της Αρκαδίας, στέλνοντας τις τελευταίες άλικες ανταύγειες στη γη της Αργολίδας. Σε πρώτο πλάνο ο εύφορος κάμπος και στο φόντο ο βραχώδης όγκος του Παλαμήδιού. Εκεί φυλακίστηκε για έντεκα μήνες ο γέρος του Μωριά. Εκεί επίσης, για 80 χρόνια ήταν τόπος εκτελέσεων των θανατοποινιτών. Αντλώ τα ακόλουθα στοιχεία από το kastra.eu, όπου αναφέρεται ότι η εισαχθείσα από τη Μασσαλία γκιλοτίνα, τοποθετήθηκε στο κεντρικό πλάτωμα του φρουρίου κοντά στην εκκλησία του Αγίου Ανδρέα. Εκεί, οι μελλοθάνατοι παρακολουθούσαν την τελευταία τους λειτουργία.

Η πρώτη εκτέλεση θανατοποινίτη, έλαβε χώρα το 1833. Μέχρι το τέλος του 19ου αιώνα, πραγματοποιούνταν 25 περίπου εκτελέσεις το χρόνο. Έως την τελευταία δεκαετία του 19ου αιώνα, η καρμανιόλα περιόδευε και σε άλλες πόλεις, ενώ οι δήμιοι ήταν αλλοδαποί. Από το 1890 όμως, το Παλαμήδι έγινε ο αποκλειστικός τόπος εκτελέσεων και οι δήμιοι ήταν πλέον Έλληνες, τέως βαρυποινίτες, οι οποίοι λόγω της λαϊκής απέχθειας είχαν σαν τόπο διαμονής το Μπούρτζι. Η λαιμητόμος σταμάτησε την μακάβρια λειτουργία της το 1913.

Δεκέμβριος (7)

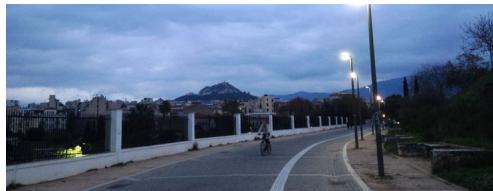
Σαν πέτρινο καράβι που αιωρείται σε μια λιπώδη μπουνάτσα το Μπούρτζι στέκεται μετέωρο στο μυχό του κόλπου του Ναυπλίου. Κατασκευασμένο από τους Ενετούς το τελευταίο τέταρτο του 15^{ου} αιώνα, έχει φιλοξενήσει στο πρώτο μισό του 19^{ου} αιώνα το Ελληνικό γκουβέρνο σε στιγμής κρίσης, ενώ όπως προείπαμε από το τέλος του 19^{ου}

αιώνα, μέχρι το 1913, διετέλεσε κατοικία του Έλληνα δήμου, χειριστή της γκιλοτίνας.

Λίγα χρόνια αργότερα, από την εποχή του μεσοπόλεμου μέχρι την δικτατορία των Απριλιανών, υπήρξε ξεχωριστή ξενοδοχειακή μονάδα όπως αποτυπώνεται και στην σχεδόν εξηντάχρονη σήμερα, ταινία του Ντίνου Δημόπουλου

[Ο άνθρωπος του τραίνου](#)

Δεκέμβριος (16)

Κάτω από τον νεφοσκεπή ουρανό της πρωτεύουσας, το βράδυ έρχεται ήρεμο στο κέντρο της πόλης. Με φόντο το λόφο του Λυκαβηττού, σε μια εποχή όπου η νύχτα έχει την μεγαλύτερη διάρκεια μέσα στο έτος, μια ήσυχη στιγμή, από εκείνες από κάνουν την μεγαλόπολη ελκυστική, σαν μια διαμαντόπετρα στης γης το δακτυλίδι.

Δεκέμβριος (28)

Τρεις μόλις μέρες πριν εκπνεύσει το 2015, σε ένα ήσυχο απόγευμα, τμήμα της πόλης της Ιτέας, χάνεται στις ανταύγειες της δύσης. Πίσω διακρίνεται ο δρόμος που οδηγεί στη Δεσφίνα, στα Αντίκειρα, στο Δίστομο. Φαρδύς, γρήγορος και ασφαλής δεν έχει καμιά σχέση με τον στενό, αργό, οφιοειδή αλλά αφάνταστα πιο ενδιαφέροντα δρόμο που σίγουρα θυμούνται οι «Ακροπολικοί» της δεκαετίας του '70.

Στο κέντρο διακρίνεται και ο ναός της Μεταμόρφωσης του Σωτήρα, με τα δυο του καμπαναριά, που κτίστηκε στο τέλος του 19ου αιώνα. Η λιτανεία του Σωτήρα, που τελείται στις 5 του Αυγούστου, είναι η μεγαλύτερη θρησκευτική γιορτή της παραλιακής κωμόπολης της Φωκίδας.

Ιανουάριος (18)

Από την πλατεία της Αγίας Παρασκευής στην Αθήνα, μέσα από την οδό Βασιλίσσης Ελλάς, πάνω στην παραλία της Καλαμάτας, στην πλατεία της Αγίας Παρασκευής στην Αθήνα, μέσα από την οδό Βασιλίσσης Ελλάς,

Από την πλατεία της Αγίας Παρασκευής στην Αθήνα, μέσα από την οδό Βασιλίσσης Ελλάς, πάνω στην παραλία της Καλαμάτας, στην πλατεία της Αγίας Παρασκευής στην Αθήνα, μέσα από την οδό Βασιλίσσης Ελλάς,

Επίσημη προβολή της απόδοσης της σύγχρονης μεταφοράς στην Ελλάδα με μεταφορά μεταλλικών προϊόντων.